

“2000’li yıllar Bolşevizmin olacak” toplantıları üzerine

“2000’li yıllar Bolşevizmin olacak” şiarıyla, yurtdışında daha önceden kararlaştırılan zaman ve yerlerde konuya ilişkin toplantılar yapıldı.

Eylül ayı sonunda yapılan ilk toplantıda, esas itibarıyla Kuzey Kürdistan-Türkiye’de ve dünyada durum, komünist ve devrimci hareketin durumu anlatıldı. Emperyalist barbarlığa karşı çözümün devrim, alternatifin sosyalizm olduğu kavratılmaya çalışılarak, sosyalizm için mücadeleye katılma, aktif rol alma, destekleme çağrısı yapıldı.

Emperyalizmin gelinen yerdeki durumunun niteliksel olarak, temel hatları itibarıyla Lenin’in emperyalizmi değerlendirmesinden farklı bir yerde olmadığı, bilim ve teknikteki gelişmelerin ve tekelleşmenin boyutlarının ve aynı zamanda uluslararası tekel birleşmelerinin kaçınılmaz gelişmeler olduğu; ama bunların emperyalizmin özünü değiştirmedikleri ortaya kondu. Devrimcilerin bu gelişmeleri doğru değerlendirmesinin önemi açıklandı.

Anlatımda kısa olarak da Ekim Devrimi’ne ve ondan sonraki büyük devrimlere atıfta bulunularak; içinde bulunduğumuz dönemde Uluslararası Komünist Hareketin zayıflığına bakarak karamsarlığa kapılmamak gerektiği; devrimci mücadelenin yeniden yükseleceği günlerin mutlaka geleceği; ve böylesi bir dönemde Marksizm-Leninizm bilimine daha sıkı sarılmaya ve devrim için mücadeleye her zamankinden daha fazla gereksinim olduğu vurgulandı.

Anlatımda devrim cephesiyle karşıdevrim cephesi arasındaki çelişmeler ve karşıdevrimin kendi arasındaki çelişmeler ortaya kondu. Objektif durumun, –emperyalizmin iç çelişmelerinin had safhada olması, asalaklığından birşey kaybetmemesi vb. durumların– devrimler için her zamankinden daha uygun olduğu, ancak subjektif etmenin, komünist partilerin ve komünistlerin zayıflığının; işçi sınıfı ve emekçilerin bilinç ve örgütlenme düzeyinin geriliği ve zayıflığının sonucu devrim için mücadelenin de geri düzeyde olduğu, bunu değiştirmenin ise ancak inatçı, sabırlı ve uzun vadeli bir çalışma perspektifiyle mümkün olacağı; komünistlerin şimdiden

devrimci durumun ortaya çıkacağı günlere hazırlanması gerektiği anlatıldı.

Emperyalizmin, sistem içi olmayan tüm hareketleri imhaya yöneldiği ve ancak bunun yanısıra bu hareketleri, özellikle de ulusal hareketleri sistem içine çekmeye çalıştığı; bunda da başarılı olduğu –Güney Afrika, Filistin, Kuzey İrlanda, Kuzey Kürdistan vb. örneklerde– açıklandı, anlatıldı.

Tartışmalarda daha çok uluslararası tekel birleşmeleri, objektif-subjektif durum, milliyetçiliğe ve reformizme kayış, kitleler adına iş yapma vb. sorunlar üzerine duruldu ve bugünkü ortamda nelerin yapılabileceği tartışmaları yürütüldü.

Ekim ayı sonlarına doğru yapılan ikinci toplantıda ise birinci toplantının tersine, Ekim Devrimi’nin ortaya çıkışı, evrensel öğretileri ve bunların güncel mücadele açısından öne çıkan önemli öğretileri ve kazanımları anlatıldı.

İkinci toplantıda –birinci toplantıdaki tartışmalar dışında– en önemli tartışma, Kürt ulusal hareketi ve PKK’nin geldiği yer ile emperyalizmdeki bilimsel ve teknik gelişmenin emperyalizmin niteliğini değiştirdiği, onu modern emperyalizm haline getirdiği tezine karşı yürüyen tartışma oldu. Emperyalizmin niteliğinin değiştiği tezi, toplantıya “Proleter Devrimciler Koordinasyonu” adına katılan biri tarafından savunuldu.

Toplantıda PKK’nin geldiği yer, parti-

mizin ortaya koyduğu doğru değerlendirmeler temelinde bir kez daha ortaya kondu. “Modern emperyalizm” teorisinin de yeni bir teori olmadığı, bilim ve teknik alanındaki gelişmelerin emperyalizmin özünden bir değişiklik yapmadığı vb. anlatıldı.

Kasım ayı başında yapılan üçüncü toplantıda anlatılanlar, ikinci toplantıda anlatılanlardı. Bu toplantıda da yoğunluklu olarak PKK ve Kürt ulusal hareketinin durumu tartışıldı. Somut olarak da Ekim Devrimi’nin ulusal sorunun ancak proletarya devriminin zemini üzerinde çözülebileceğini ispatladığı; “Halklar hapishanesi Rusya”nın Ekim Devrimi sonrasında özgür halkların özgür birliğine, Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği’ne dönüştüğü vb. konular üzerinde duruldu.

Üçüncü toplantıda üzerine tartışılan ve öne çıkan diğer konular ise, SSCB’de geriye dönüş, sosyalemperyalizm, örgütsel inşa halkasının esas alınmasının ne anlama geldiği, komünist ve devrimci hareketin zayıflığı, F-tipi hücre sistemine karşı mücadele ve sistem içi mücadelelere karşı komünist tavrın ne olduğu vb. konulardı.

Birinci toplantıya katılım beklediğimizin altındaydı. Toplantıların tümüne 180 civarında bir katılım oldu ve canlı tartışmalar yürüdü. Sonuçta, bazı eksikliklere rağmen genel olarak toplantılar başarılı oldu.

Kasım 2000 ▲